

Episcopatus
bini, quos amnis Kasback permeat, priusquam se Pregelæ misceat. Ager urbi vicinus planus est, segetibus aptus. Academiam in urbe instituit Albertus Marchio Brandenburgicus an. 1544.

Succinum.
Episcopatus olim Prussiæ quatuor fuere, Varmiensis, Culmensis, Sambiensis & Pomesanensis. Hodie Sambiensis Varmiensi, Pomesanensis Culmensi conjunctus est.

Porro in littoribus Borussiæ ad mare Balticum, succinum colligitur, quod incolæ vocant Bernsteyn ab urendo, & Augsteyn, quod oculis proficit. Græci electrum vocarunt, quoniam Sol vocitatus sit elector, ut quidam prodiderunt. Servius in octavum Æneidos dicit tria esse electri genera: Vnum ex arboribus, quod succinum dicitur; aliud quod in terra invenitur: tertium quod fit de tribus partibus auri & argenti. Latini succino dederunt nomen à succo, quod & Solinus indicat, cum scribit, *Succum esse arboris, de nominis capessas qualitate: pinum vero unde sit genitum, si usseris, odor indicabit.* Quod autem addit, *precium est opere ire longius, ne Padana fibra credantur lapidem levissime,* respicit nimirum ad fabulam quam Ovidius lib. 11 Metamorph. refert. Heliades enim Phaëtonis sorores miserandum fratri casum deplorantes juxta Padum in populos versæ dicuntur, Clymene autem

*Mater dum truncis avellere corpora tentat,
Sanguineæ manant tanquam de vulnere guttæ,
Inde fluunt lachrymæ, stillataque Sole rigescunt
De ramis electra novis, quæ lucidus amnis
Excipit, & nuribus mittit gestanda Latinis.*

Plinius scribit à Germanis appellari glessum à vitro, cui non dissimile est, quum utrumque sit pellucidum, ac propterea insulam Septentrionalem in qua colligebatur, quæque à Barbaris dicebatur Austrania, à Romanis Glessariam appellatam fuisse, Germanico Cæsare ibi classibus rem gerente. Nec mirum si creditum fabulæ, tot autorum scriptis confirmata, Æschyli in primis, Philoxeni, Nicandri, Euripidæ, Satyri. Sed falsam esse Italæ testimonio patet. Itaque alii Electridas insulas Graæ fide in mari Adriatico esse dixerunt, ad quas delaberetur Padus, quæ appellatione nullas unquam ibi fuisse certum est. Sed quid succini naturam originemque scivissent, qui orbis situm ignorabant? Æschylus Eridanum ponit in Hispania, & eundem Rhodanum vocari scribit. Euripides rursus & Apollonius in Adriatico littore confluere ajunt Rhodanum & Padum. Pytheas tradit Guttones Germaniæ gentem accolere æstuarium Oceanii Mentonomon, spatio stadiorum sex millium. Ab hoc diei navigatione abesse insulam Abalum. Illuc succinum primo fere fluëtibus advehit, & esse concreti maris purgamentum. Incolas pro ligno ad ignem eo uti, proximisque Teutonis vendere. Huic, teste Plinio, Timæus quoque creditit, sed insulam Baltiam vocavit. Dottiores crediderunt, nasci succinum è pinei ge-

Europæ Sept.

neris arboribus, ut gummi è cerasis, resinam è piceis, erumpereque humoris abundantia, densari rigore, vel tempore autumnali, accolas illud mari appulsum legere in littore. Huic terrena quædam & volucria animalia plerunque interlacent, quæ implicata humore, mox durescente materia cluduntur. Hinc Martialis de formica electro inclusa:

*Dum Phaëtonea formica vagatur in umbra;
Implicitu tenuem succina gutta feram.
Sic modo quæ fuerat vita contempta manente;
Funeribus facta est nunc preciosa suis.*

Sunt autem succini genera plura. Candidi odor est præstantissimus, precium initio vilius; fulvis major dignitas, & quidem transfluentibus modo fulgore. Initio agrestes feminæ monilium vice succina gestabant, postea in delitiis tantum ejus aucta est taxatio, ut hominis quamvis parva effigies, vivorum hominum vigentiumque precia superaret. Vis ejus ususque in multis. attritu calefactum paleas & folia arida attrahit, ut magnes ferrum, licet hoc discrimine: quod magnes solum ferrum trahat, succinum non modo festucas & paleas, sed omnia metalla, ligna, folia, lapides, terras; deinde quod magnes trahat non fricatus, succinum non nisi fricatum & politum & calefactum: tertio magnes trahit per flammam: electrum non: insuper magnes trahit per corpora densissima, electrum levi impedimento interposito non trahit. Plura vide apud Guilielmum Gilbertum Anglum in libr. de Magnete. Propterea succinum Arabes vocant *Carabe*, quod Aboali interpretatur rapiens ferrum. Cardanus ab humo folia ad duos pedes in sublimi rapta fuisse scribit succini vi. Quis ejus in Medicina sit usus, ex Plinio peti potest l. 37, c. 2 Histor. naturalis.

Vidipto vel Vidiinitus, ut à quibusdam nominatur, Rex Borussiæ, anno Christi 573, suæ ætatis 116, antequam una cum fratre Brutenocribre in ignem ad oblationem diis suis fæse conjiceret, filiis suis possessiones divisit. Habuit autem (ut tradunt) duodecim filios, quorum primus *Lithpo*, vel ut alii volunt *Litalan*, huic Lituaniæ inferiorem tradidit, constituitque eum Regem supra cæteros, sed à fratribus propter homicidium *Cribre*, quod nomen Pontificis illorum fuit, rejectus est. Inter cæteros undecim terram Prussiæ dispergit. Ex his i *Zamo* nuncupatus eum obtinuit districtum, qui adhuc Sambia ab eo dicitur, & habet ab Occasu & Septentrione Mare salsum, ab Ortu Lacum Curonensem & fluvium Deme, à Meridie Pregalam flumen: opinio est habitasse eum in monte *Galtagarb*. 11 *Sudo* nahtus regionem, in qua nunc Oletzko, Stradaun, Lick, pars Iohansburgensis, Letzenfis, Angerburgensis, & Insterburgensis, districtum sita sunt: & ab ortu habuit Lituaniæ; in Meridie Masoviam, & Galindiam, ab occasu æstivali Barthoniæ, à Septentrione Scalavoniam.

C c

niam.